

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

เนื่องจากทางกองการวัดกัมมันตภาพรังสี สำนักงานพลังงาน-ปรมาณูเพื่อสันติ มีหัววัดโซเดียมไอโอไดด์ ขนาด 5" x 5" ซึ่งใช้ในการวัดปริมาณรังสีจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานประจำ อาทิเช่น การวัดปริมาณรังสีบนแผ่นกระดาษกรอง ในสารตัวอย่าง เช่น น้ำ ดิน อาหาร ซึ่งทำเป็นซีดี และบางครั้งก็ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการวิจัย เช่น ในการหานิวตรอนฟลักซ์ เป็นต้น

การใช้หัววัดโซเดียมไอโอไดด์ ขนาด 5" x 5" ในการวัดสารรังสีแกมมานั้น มีผลก็คือ สามารถวัดธาตุต่าง ๆ ตามพลังงานของธาตุเหล่านั้นได้ สามารถที่จะบอกให้รู้ได้ว่า มีธาตุชนิดใดบ้างในสารรังสีนั้น ถ้าเทียบกับการวัดสารรังสี โดยวิธีวัดรังสีเบตาด้วยเครื่องวัด GM นั้น เป็นการวัดซึ่งไม่สามารถแยกได้ว่า มีธาตุชนิดใดบ้าง แต่จะเปรียบเทียบกับหัววัด Ge(Li) หัว Ge(Li) มีความไวน้อยกว่า แต่ก็มีข้อดีสำหรับในกรณีที่มีธาตุหลาย ๆ ชนิดปนกันมาก เพราะสามารถแยกสเปกตรัมได้ดีกว่า แต่ในกรณีที่มีธาตุไม่ปนกันหรือปนกัน 2-3 ธาตุ เครื่องวัดโซเดียมไอโอไดด์ใช้งานได้สะดวกกว่า และไวกว่า

อย่างไรก็ตามในการใช้หัววัดใด ๆ สิ่งที่ต้องทราบคือ ประสิทธิภาพของหัววัด

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อหาค่าประสิทธิภาพจากทฤษฎี และการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบกับในทางทฤษฎีนั้น คำนวณค่าประสิทธิภาพได้ จากระยะทางขนาดของหัววัด

